Text: Cristina Junyent

Il·lustració: Cristina Losantos

La pell

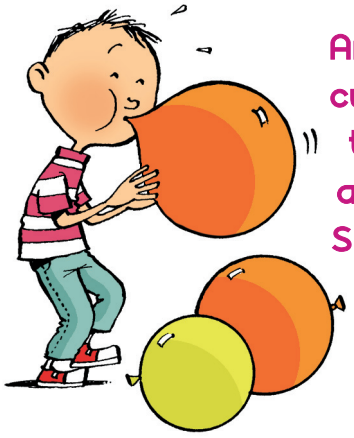

Amb dos dits, fes-te un pessic a la pell. Amb molta cura! I, després, deixa-la anar. Veuràs que la pell torna a posar-se com estava. És elàstica! Per això podem caminar, moure les mans, cantar... Si no, no podríem ni doblegar els genolls, ni els dits, ni inflar les galtes!

La pell de les persones pot ser de diferents tonalitats. Segons on hagin nascut els nostres avantpassats, tindrem la pell més fosca o més clara. Fa moltíssims anys, tots els humans tenien la pell fosca, perquè els primers humans van néixer a Àfrica. Ara bé, a mesura que anaven més al nord, la pell es va anar emblanquint.

Algunes persones, sobretot els pèl-rojos, tenen petites taques fosques a la pell: **són les pigues**. En tens tu, de pigues? Tenir pigues és hereditari: vol dir que si els teus pares tenien moltes pigues de petits, tu també en deus tenir!

Els antics egipcis es cuidaven molt la pell:
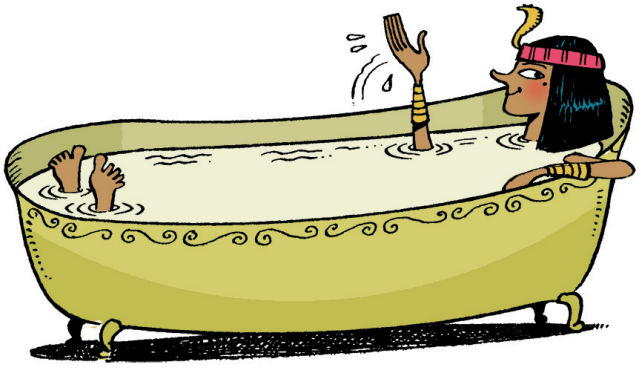
es banyaven, es posaven cremes i olis. I és que per a tenir cura de la pell, cal rentar-se cada dia i, de tant en tant, posar-se crema!